

ge på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor, vil eksempelvis efter en længere år-række ikke i sig selv udelukke gældssanering.

Der kan ikke fastsættes en absolut grænse for, hvornår en gældspost har nået en alder, hvor betydningen af de forhold vedrørende gældsstiftelsen, der er nævnt i forslaget til stk. 2, er aftaget i en sådan grad, at gældssanering ikke længere er udelukket. Gældens alder må som hidtil vurderes i sammenhæng med omstændighederne ved gældens pådragelse, herunder grovheden af det forhold, der udelukker gældssanering.

Har skyldneren enkelte mindre gældsposter af nyere dato, bør dette efter stk. 2, nr. 2, litra a, ikke i sig selv forhindre gældssanering, hvis der kan anføres en rimelig begrundelse for gældsstiftelsen. Dette kan f.eks. være låneoptagelse med henblik på at skaffe skyldneren og dennes familie en nødvendig bolig eller et transportmiddel, som er nødvendigt for, at skyldneren kan komme til og fra arbejde. I den situation vil skifteretten dog kunne bestemme, at kendelse om gældssanering kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidspunkt, der ligger forud for gældssaneringssagens indledning, jf. konkurslovens § 199, stk. 1 (som ikke ændres). Det vil i sådanne situationer endvidere være naturligt for skifteretten at overveje at forlænge den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden som led i gældssaneringen.

Er gælden opstået som følge af en enkeltstående og nu overstået begivenhed, f.eks. en erhvervsvirksomheds sammenbrud eller en tvangsauktion, vil gældens alder som hidtil skulle tillægges mindre betydning.

På samme måde vil det forhold, at en skyldner, som tidligere er nægtet gældssanering, fordi skyldneren har stiftet gæld efter sagens indledning, jf. stk. 2, nr. 6, ikke indebære, at den pågældende i al fremtid vil være afskåret fra at få gældssanering.

Når der i lovtæksten opregnes nogle omstændigheder, der i almindelighed skal udelukke gældssanering, kan der forekomme situationer, hvor en gældssanering, selv om der ikke foreligger nogle af de opregnede udelukkelsesgrunde, efter en konkret vurdering alligevel bør nægtes. På den baggrund foreslås det, at skifteretten skal kunne nægte at afsige kendelse om gældssanering, selv om der ikke foreligger omstændigheder som nævnt i stk. 2, hvis der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering, jf. *stk. 4*.

Bestemmelsen omfatter navnlig de tilfælde, hvor der efter gældende ret ikke kan meddeles gældssanering, og som ikke vil være omfattet af udkastets stk. 1 og 2. Bestemmelsen vil f.eks. efter omstændighederne

kunne finde anvendelse, hvor skyldneren eller et medlem af skyldnerens husstand har valgt ikke at udnytte sin erhvervsevne fuldt ud ved f.eks. alene at have deltidbeskæftigelse eller lignende.

Bestemmelsen i *stk. 5* svarer til den gældende § 197, stk. 2, 2. pkt., i konkursloven.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1.2.

Til nr. 4 (§ 203)

Det foreslås, at skifteretten alene i særlige tilfælde skal kunne bestemme, at skyldneren skal stille passende sikkerhed for omkostningerne ved gældssaneringssagens behandling. Ændringen er udtryk for den praksis, der har udviklet sig efter den nugældende § 203 i konkursloven, og med forslaget vil det udtrykkeligt fremgå af konkursloven, at hovedreglen er, at skyldneren ikke skal stille en sådan sikkerhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 220 (lovforslagets § 1, nr. 13), hvorefter statskassen ligesom i dag i almindelighed skal afholde omkostningerne ved gældssaneringssagens behandling, hvis skifteretten ikke har krævet sikkerhed for omkostningerne.

Særlige tilfælde, hvor der skal stilles krav om sikkerhed for omkostninger ved gældssaneringssagens behandling, vil navnlig foreligge, hvis skyldneren på ny indgiver en begæring om gældssanering, selv om den pågældende tidligere har fået indledt gældssaneringssag, men har tilbagekaldt sin begæring og i den forbindelse har udvist en kritisabel adfærd. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor skyldneren tidligere ikke har ønsket at efterleve skifterettens anvisning om realisation af aktiver, eller hvor skyldneren har trukket en begæring om gældssanering tilbage, fordi den pågældende ikke vil acceptere det budget, som skifterettens medhjælper har udarbejdet i forbindelse med forslaget til gældens sanering.

I disse situationer er det hensigten, at skifteretten ligesom i dag som hovedregel skal betinge indledning af en ny gældssaneringssag af, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved sagens videre behandling. I modsat fald skal skifteretten nægte at indlede gældssaneringssag, jf. konkurslovens § 205, stk. 1, nr. 3 (som ikke ændres).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.7.2.

Til nr. 5 (§§ 208-208 b)

Det foreslås, at der indføres præklusivt proklama i sager om gældssanering, hvilket betyder, at dækningen af fordringer, som ikke anmeldes over for skifteretten inden en angiven frist, bortfalder.